

що визначаються за цією методикою, дозволяють якісно охарактеризувати особливості короткочасної і довгочасної пам'яті, мислення, стійкість, переключення та розподіл уваги [3] .

Результати дослідження здатності до прогнозування за цією методикою у молодших школярів з ДЦП зі збереженим інтелектом вказують на те, що у переважної частини дітей прогноз сигналів, які пред'являються у певних послідовностях, є достатньо сформованим. Разом з тим зниження показників оперативної пам'яті та стійкості уваги у них дозволяють пов'язати його з переважним ураженням підкоркових структур головного мозку. Внаслідок уповільненої переробки сенсорної інформації, хворі діти недостатньо використовують ймовірнісні характеристики стимульної послідовності.

Отримана інформація має практичне значення для удосконалення навчального процесу. З одного боку, здатність до прогнозування може розглядатися як функція мислення, сенсоріки, мовлення, уваги, з іншого – як продукт актуалізації певних якостей психіки під впливом вимог навчальної діяльності, що допускає можливість її психокорекційного розвитку з метою стимулювання пізнавальної активності дітей з церебральним паралічем.

Серед методичних рекомендацій педагогам, що працюють з цією категорією дітей, важливо наголосити на дотриманні структурно-часової організації уроку, коли найбільш значуща інформація подається на його початку. Ефективним буде також застосування прогностичних програм у процесі психокорекції як у навчальний, так і позанавчальний час. Це сприятиме формуванню таких важливих ознак учбової діяльності учнів як цілеспрямованість, вибірковість, здатність до висунення гіпотез, їх перевірка та прийняття рішень, що забезпечують планування й використання задумів в ході запланованих дій.

Література

1. Детский церебральный паралич: [хрестоматия / составители: Шипицына Л.М., Мамайчук И.И.] – СПб., Изд-во «Дидактика Плюс», 2003. – 520 с.
2. Ломов Б.Ф. Антиципация в структуре деятельности / Ломов Б.Ф., Сурков Е.Н. – М.: Наука, 1980. – 279 с.
3. Переслени Л.И. Психодиагностический комплекс методик для определения развития познавательной деятельности младших школьников: Учебно-методическое пособие / Переслени Л.И. – М.: Мысль, 1996. – 136 с.

ЗМІСТ І МЕТОДИ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ КЕРІВНИКА НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

Романець Зоя Олексіївна

Національний університет «Львівська політехніка»
79013, вул.. Ст.Бандери, 12. м. Львів, Україна

Формування розуміння у студентів-магістрів сутності управлінської праці з допомогою власного асоціативного досвіду через формування асоціативної моделі щодо сутності управління.

Питання фахової підготовки керівника навчального закладу вимагає відповіді на два головних питання: 1) чого необхідно навчити майбутнього керівника, 2) якими методами і способами його вчити. Відповідь на перше питання можна знайти у змісті навчальних планів, які, власне вимагають перегляду, уточнення і корекції. Відповідь на друге питання може надаватись з огляду на те, що навчаються уже дорослі сформовані люди, що мають сформований запит щодо особливостей управлінської діяльності та підвищення її ефективності. Керівник навчального закладу як фахівець повинен поєднувати у собі знання в галузі управління і в галузі педагогіки, йдеться про фахівця з педагогічного менеджменту. Управління, на загал, - подолання розбіжності між реальним станом речей і бажаним, тому важливим є образ того «бажаного» стану, а, точніше, – образ мети. Метою педагогічного менеджменту є особистість з певними характеристиками і параметрами, тому важливо надати майбутнім керівникам навчального закладу знань в галузі психології особистості, психології вікового розвитку та педагогічної психології, тобто психології навчання та виховання. При викладанні предмету «Соціальна психологія» було застосовано метод керованої уяви і символ-драми для розуміння суті управлінської праці, образу керівника і окреслення бажаних характеристик особистості як випускника навчального закладу, як результат психолого-педагогічного менеджменту у певному навчальному закладі.

Для окреслення характеристик особистості - випускника навчального закладу - було би доцільним опиратися, наприклад, на поняття соціально-психологічної зрілості особистості., що може розглядатися у наступних вимірах:

сформованість наукового світогляду; сформованість психологічної готовності до праці або подальшого навчання, сформованість комунікативної компетентності щодо ситуативного соціально-рольового спілкування, наприклад, при відвідуванні державної установи, необхідності подати заяву чи інші документи тощо; сформованість готовності до утворення сім'ї, тобто готовність брати відповідальність на себе за іншого, сформованість самосвідомості із готовністю до постійного власного саморозвитку.

Щодо розуміння студентами-магістрами сутності процесу управління, було запропоновано знайти асоціативний зв'язок поняття «управління» із суб'єктивно підібраними аналогами-образами, тобто «Управління подібне до... або управління – це...». Асоціативні образи студентів-магістрів спеціальності «Управління навчальним закладом» виявились наступними, тобто «Управління – це «годинник», «диригент і оркестр», «дерево», «піаніст за роялем», «торт» і таке ін. Подальше вичерпування властивостей торта, його складу, процесу виготовлення у контексті пошуку аналогії із процесом управління дозволяє побачити сутність процесу управління, якої навряд чи можна дійти і зрозуміти на теоретичному матеріалі через терміни, поняття тощо. У даній методиці асоціативний образ управління, наприклад, «торт» стає своєрідною моделлю процесу управління, на якій можна пізнавати і моделювати його особливості і характеристики. Так, наприклад, інгредієнти, з якого складається торт є аналогом особистостей, що утворюють групу. Інгредієнти торта попадають у певний процес: їх змішують, а потім ставлять у піч і піддають високій температурі аналогічно тому як кожна окрема особистість – член групи,- попадаючи у неї, починає взаємодіяти з іншими членами групи, усі разом попадають у процес керівництва для досягнення певної мети, який «спікає усіх в єдину

команду, а на виході утворюється «продукт» - об'єднана спільність людей, що виявили нові якості, які поодинокі не мали такого значення, як лише у командній роботі. В такий спосіб можна вивчати процес управління на основі кожного із наведених асоціативних образів.

ВПЛИВ ОСВІТИ НА ФОРМУВАННЯ ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ В УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА

Ростоцька Марія Володимирівна

Національний університет "Львівська політехніка"
79013, вул. С. Бандери, 12, м. Львів, Україна

Обґрунтовано питання пов'язані з впливом освіти на формування людського капіталу в умовах інформаційного суспільства. Висвітлено роль освіти та її зв'язок із сьогоденням.

Найважливішим компонентом духовного життя виступає система освіти, яка пов'язана з реалізацією процесу поширення знань. Вона охоплює діяльність реально сформованих суспільних інститутів, які здійснюють підготовку молоді до життя на основі отриманих знань. Значення освіти в житті людини зростає, і тому вона не може обмежуватися лише періодом навчання.

Володіє світом той, хто володіє інформацією. Держава не може бути розвинутою і економічно потужною без доступу до світових інформаційних ресурсів. Метою сьогоденної освіти стає не просте оволодіння учнями певною сумою знань, а виховання життєво активного громадянина суспільства. Одним зі шляхів успішного розв'язання визначеного завдання є підвищення якості знань майбутніх фахівців.

Розглядаючи теорію людського капіталу можна стверджувати, що інтегральний показник людського капіталу ґрунтується на чотирьох групах параметрів, що характеризують життєдіяльність, роботоспроможність, здатність до навчання та здатність до інновацій.

Зростання науково-технічної інформації змінюються кожні 5 років. Відбувається збільшення вимог до якості навчання. Зростає кількість тих, хто навчається (за статистикою - кожний другий). Людині ХХІ століття потрібне постійне самовдосконалення, перепідготовка й універсальні кваліфікації. Збільшується час навчання, одержання освіти і професії. Загострюються протиріччя між можливостями та інтересами особистості (фізичними, психічними, матеріальними, соціальними) та потребами й вимогами суспільного розвитку. Звідси - необхідність постійного вдосконалення навчально-виховного процесу в інтересах кожної людини і розвитку нової державності України.

Сьогодні у нас низька ефективність реформ в освіті в загальноосвітніх закладах та висувається проблема формування ціннісних орієнтацій навчальної діяльності учнів, зокрема старшокласників, в умовах модернізації освіти як важливої умови здобуття учнями якісної освіти, здатної забезпечити повну самореалізацію особистості та її готовність учитися впродовж життя.